

Slunečnice

Byla jednou jedna slunečnice, která se jmenovala Žofie. Byla krásná. Velká, barevná, se silným zeleným stonkem a pevnými listy. A tak ráda se točila za sluncem. Bydlela ve městě, které nemělo své jméno, ale všichni mu říkali městečko U Slunečnice Žofie. Až tak moc byla Žofie oblíbená. Všem se líbila. Všichni lidé, kteří tam bydleli, se o ni starali, zalévali ji, pleli a pravidelně měnili půdu.

Jednoho dne se ale stalo něco nečekaného. Přes noc Žofie někam zmizela. Všichni z městečka ji hledali, ale nebyla nikde. Tak si najali proslulého detektiva pana Robůtka, aby se ji pokusil najít. Pan Robůtek také hledal a hledal, ale nenašel. Až na úplný konec si něčeho všimnul. Na zemi uviděl lístečky, které ho dovedly až k jednomu z domů, který patřil panu Myškovi. Jedinému obyvateli městečka, který neměl slunečnici Žofii rád. Nerad se na ni díval a nechtěl se o ni ani starat. Pan Robůtek neváhal a do domu vešel. Nikoho a nic však uvnitř nenašel, a tak odešel s nepořízenou.

Když se pan Myška vrátil z procházky po městečku domů, po panu Robůtkovi už tam nebyla ani stopa. Pan Myška se najedl, napil a šel dát vodu i slunečnici Žofii. Když k ní přišel, slunečnice hned spustila: „Mohla jsem utéct, byl tu pan Robůtek, hledal mě, mohla jsem křičet, aby mě osvobodil, ale já to neudělala, protože vím, pane Myško, že jste v hloubi duše dobrý člověk, vím, že mě pustíte a že nejste zlý!“ Pan Myška se zastavil a překvapeně se díval na slunečnici: „Tak to mě opravdu dojalo, Žofie, pustím tě, jestli chceš, opravdu nejsem zlý, i když to tak třeba vypadá,“ řekl pan Myška. „Já jsem ti nechtěl ublížit, opravdu ne, jen mi vadilo, že se o tebe každý tak rád stará, ale teď se o tebe starám vlastně i já sám, přinesl jsem ti vodu, vezmi si ji,“ řekl. Žofie se napila a na pana Myšku se vděčně usmála.

Potom se společně vydali na náměstí. Všichni lidé z městečka už tam čekali. Byli smutní. Pan Robůtek jim zrovna oznámil, že slunečnici nenašel. Ale najednou ji zahlédli. Šla s panem Myškou a usmívala se. Všichni byli rádi, že se Žofie našla a daří se jí dobře. Pan Myška se všem omluvil a slíbil, že odteď se bude o slunečnici starat tak, jako všichni ostatní z městečka. Na důkaz toho, že to myslí vážně, zasadil doprostřed náměstí další malou slunečnici. Vše tedy dobře dopadlo.